

ZEMPLÉNI LAPOK.

Szerkesztői és kiadóhivatal:

Főút 9. szám

hova minden a lap szellemi részét illető közlemény, valamint az előfizetési s hirdetésményi pénzek is küldendők.

Kéziratok vissza nem küldetnek.

Társadalmi hetilap,
főtekintettel Zemplénmegye érdekeire.

(Megjelenik minden vasárnapon.)

Előfizetési feltételek:

Egész évre 6 frt — kr.
Félévre 3 frt — kr.
Negyedévre 1 frt 50 kr.
Néptanítóknak és körjegyzőknek egész évre 4 frt — kr.

A hirdetési díjak, a hirdetési rovat élénkítható díjszabályzat szerint számítatnak.

Felelős szerkesztők s kiadótulajdonos társak:

BORÚTH ELEMÉR

HORNYAY KÁLMÁN.

Népnevelés.

A zemplénmegyei egyetemes tanítói gyűlés előtt.

Megyénk tanítóinak alakuló nagy gyűlése előtt állván, helyén leszek, ha pár szóban megemlékezünk arról. — Ezt megelőzőleg gratulálunk a szervező bizottságnak, gratulálunk a zászlóvivőknek, akik a haladás lobogóját nem engedték a „maradás” poros zugában heverni, hanem kivevők onnan, hogy dícsően ragyogjon sok idő multával is a szép, a magasztos eszmék megvalósulásán, hogy fennen hirdessék azon eszmét, amelyet e pár szó rejthet magában: „zemplénmegyei felekezeti tanító-egylet.”

Országszerte léteznek tanító-egyletek, csak Zemplénmegye — kivéve az egyes felekezeteket — nem tudott ilyet felmutatni. Nehány évvel ezelőtt alakult a megye területén egy felekezet nélküli egylet. De fájdalom, az mihamar félbeszakadt s megszünt működni! Félbeszakadásának oka ismeretlen. — Azóta sok idő merült abba a nagy gödörbe, amelynek neve „enyészet, feledés.” Csak a világ sebesen forgó kerekére, a cultura, nem esett abba, hanem dícsőségesen kigördült belőle és fennen hangoztatja tette buzdító szavát: „Haladjunk! Előre!” Előre, hogy az utókor ne szánakozó megvetéssel tekintsen azon időre, mely ami édes jelenünk, hanem dicsőítse a célt, melyet magunk elé tűztünk és tanuljon lelkesedni a paedagogia síkján és az elődök példáját követendő.

Kartársak! Tanügybarátok! Egyes erők elvesznek, ha nem segítettek. — A porszem elhúzza a szél, elröpíti a nagy semmisségbe; de a tömör szikla daczol az idő viszontagságaival, nem rombolja azt szét az idő vaskeze sem. A hógörgeteg kezdetben míg pehely, alig képes sulyánál fogva magának a mohszálon fekvést biztosítani; míg ellenben milliárd társával a legerősebb tölgyet képes felszaggatni, a legnagyobb épületet, ha utjában áll, magával ragadni. Így vagyunk mi is, kartársak helyzetünkkel! Kiáltó szó a pusztában minden törekvőnk, megakad munkánk, ha nem szorul váll vállhoz, ha nem segítjük, nem tolmácsoljuk egymást. — Ha nem rakjuk össze a gyöngyszemeket, melyek munkálkodásunk alkalmával előnkbe tűnnek, úgy az

TÁRCZA.

Levelék 1848-ból.

Pozsony, 1848. nov. 3.

eg nem foghatod úgy-e Bécs helyett Pozsonyból írom hozzád levelemet? Ne csodálkozzál hiszen ezt előre is lehetett volna gondolni. — Hogy tudhass te is mindent, olvasd figyelmesen ezen levelemet.

Amint már előbbeni levelemben is megemlítém, 24—26. okt. szakadatlanul dörögtek Bécs felől az ágyuk; lefeküdtünk a földre s minden egyes lövést tisztán kivehettünk; azt hiszem, Moga és vele tanácskozó urak ezt éppen oly jól hallották, mint mi szegény katonák; minden jósló erő nélkül lehetett tudni, hogy az a bécszet ostromló Windisgrätz ágyuinak dörgése s jelen az idő, még pedig egy percz sincs elpazarolni való, hogy a szorongatott testvéreink segítségére siessen a magyar. Ha pedig egy fővezér még annyi tudomással sem bír, hogy hat rövid mértföldre orra előtt mi történik s miért szólnak éjjel-nappal negyvennyolcz óratól szakadatlanul az ágyuk? az vagy gyáva és tudatlan hadvezér, vagy a haza és ügyének árulója.

27-én reggel már az ágyuk elhallgattak, eligen! mert már akkor Bécs nagyrészen elesett s minket 28-án indítottak Bécs megmentésére, pedig későn jön már ott az orvos, midőn a beteget halálos terítőjén nyújtóztatják.

értéktelen, mint az aranynek egy porszeme, mely kevés a feldolgozásra, kevés arra, hogy magunk hasznára fordíthassuk. Tömörüljünk mi is Uraim! Levette a felekezetiesség köntösét, alakítsuk meg ujjal az egyletet, mely oly hosszú időn át szunyadoz a tétlenség váncosán! Hisz úgy is egy hazának jövendőbeli polgárai szellemi kiképezése a célunk!.. Egyenlő a cél, legyen egyenlő az eszköz is, mely célunkhoz vezet.

Jól esik tudni lelkemnek, hogy Zemplén buzgó tanítóinak nem csekély része készül a gyűlésen részt venni; az eddig értekezett tudósítások legalább nagy számu megjelenésre engendnek következtetni. Jöjjetek, siessetek kartársak! Ami testvéri igaz ölelésünk sem fog elmaradni, hogy titeket keblünkre szoríthassunk.

A felhívásokat a községekhez, megyénk buzgó tanfelügyelője Nemes Lajos ur, kinek bölcs tanácsa nem csekély jelentőségű leendő az egyletté alakulásnál, volt szives eszközözni. Így nem állhat elő az a mostoha körülmény, hogy a tanító urak eleve nem lettek tudósítva a gyűlés megtartási ideje s módjáról.

Végre szabad legyen Zemplén lelkes tanügybarátainak becses figyelmét a gyűlésre felkérni és azon reményemnek kifejezést adni, hogy Zemplénmegye és S.-a-Ujhely lelkes urai tanügybarátai, sietni fognak e velők is — a nevelésben összpontosul — közönségtől támogatni és a gyűlésen való becses megjelenésökkel minket — tanítókat — szerencsésíteni.

Adja Isten, hogy a várakozás minden oldalról gyümölcsöző — és a munka áldásos legyen!

S.-a.-Ujhely, 1879. aug. 7.

V á g ó G y u l a .

Borászat.

A borászati congresszus előtt.

A junius elején Székesfehérvárott megtartott gazda-congressus befejezte működését, megbeszélte gazdasági statusquonkat, elpanaszolta a calamitásokat, melyekkel a magyar mezőgazdának küzdenie kell s végre kijelelte az utat, a melyen ezután haladnunk kell, hogy mezőgazdáink a mai

Moga ilyen orvos volt, legyen igaz bíró a népek boszuló Istene, érdeme szerint.

28-ik okt. újra elindultunk tehát már jó betanult utunkon Bruckon keresztül Bécs felé. — Hidd el, szinte szőgyenlettem már magamat a becsületes brucki német sógorok előtt; az utolsó utcai gyermek személyesen kezdett már ösmerni bennünket. — Seregünk most is éppen azon csapatokból állott, melyek az első s második bemenetelünkkor voltak, számszerint mintegy tizen-négyezer, kivéve, hogy a Kossuth által hozott hatezer, komáromi, esztergomi és más, ott szomszéd megyék kaszás nemzetöveivel s tizenhat ágyuval szaporodott. Harmadszor is ugyanazon egy nyomon indulni egy támadni akaró seregnek, én ugyan se tanult katona, se tacticus nem vagyok, de azt még sem látom rendén lenni, hogy egy támadva előnyomuló sereg, mint a rosz sakkjátékos, háromszor-négyszer tologassa előre-hátra magát és bástyáit, hogy mintegy kijelölve mondani látszassék az ellenfélnek: no te sógor, jól vigyázz, mert én ezen s ezen a nyomon foglak fervereztetni megtámadni. De hát Moga! s magyar forradalmi fővezér, nem nevetséges-e ez?

28-ik októberben, anélkül, hogy valahol elenséget találtunk volna, Enzensdorf felé haladtunk. Jobb szárnyunk most is a Dunáig ért, s a Dunán csendeszen haladt, a jobbszárnyat mintegy beszögöleg fedezve a „Mészáros” nevű hadigőzös Palóczy László kapiány alatt. Mink a közepszárnyat képeztük most is

Ha egy 20,000-nyi sereg csatarendben, toronyirányában halad, reggeltől estig előre, áttörtetve annyi akadályokon, vizen, árkon, gödrön, erdőn, hegyen, völgyön, nem felesleges napnyugtával a pihenés.

versenykorszakban el ne bukjanak. — Megbeszéltek röviden mindezeket és hoztak igen szép határozatokat — csak aztán ősi szokás szerint ezen határozatok írott malasztként a papirosra ne maradjanak.

A gazda-congressus felölelte az agricultura minden ágát s így juttatott egy kérdést megvitatásra, illetőleg csak előadásra a borászatnak is. Mint a t. olvasók előtt bizonyára már ismeretes lesz, hoztak a borászati kérdésben is határozatot. Éppen ezen határozatban foglaltatik a többi közt az is, hogy a magyar bortermelők egy külön borászati congressust kívánunk még az őszre, melyen nem csak előadás, hanem bajaink megvitatására s teendőink részletes körülírására is legyen elegendő időnk.

Azt is olvastuk a Borászati Lapokból, hogy e congressus előkészítésére és összehívására 20 tagu bizottság választott meg.

Nem tudom, kik voltak e 20 tag candidái; — de hibát követtek el, midőn egyes borvidékek képviselőiről kissé megfélekedtek. — Nem akarom ezzel korántsem vádolni az ajánló bizottságot azzal, mintha a választásnál talán az ismert s a fehérvári jury alkotásnál is tapasztalt pajtáskodási rendszert követték volna; mert hisz a beválasztot egyének tetőtől talpig derék szakértő bortermelők, kiket mi — a szaklapok olvasói igen jól ismerünk; csak arra van ezen észrevételünk, hogy néhány vidékről egy képviselő sincs a 20 között; már pedig minden egyes borvidéknek meg vannak sajtáságos viszonyai, mindegyik legjobban tudja, hol nyomja az élet csizmája lábait.

Ne vegye tehát a t. borászatközönség e kis kitérést személyes kérdésnek; mert mint kimutattam, ez nem személyes hanem valóságos dologi kérdést képez.

S most azon kérést intézem a 20 tagu t. bizottsághoz, miszerint megbízatása szerint igyekezzék jó előre a kérdéseket kitűzni, hogy addig is, míg összejövünk, a sajtó útján tájékozhatassuk magunkat s a netán kifejtett fontos kérdésekre figyelmeztethessük.

Szerény nézetem szerint mindenesetre a következő kérdések lennének reánk nézve a legfontosabbak.

1. A szállóhegyrendőri törvény,

Enzensdorf keleti oldalán szállósdombok fekszenek, a szállókon innen egy urasági majorság áll épületeivel s ennek háta megett közel emelkedett halmokon erdőség. Ezen erdőség szélén, hol már a fák igen ritkák, egy nagy, százados terebély tölgyfa terjeszti ki vastag ágait (évek múlva is ráösmernék e tájra s ezen felejtetlen öreg tölgyfára) ez alatt töltötte Kossuth Lajos egész táborkarával az 1848-ik okt. 28-ik napjáról 1848. okt. 29-ik napjára forduló éjjelt. Az erdő és majorság közt fekvő szántóföldön, buja zöld vetés közepén ütött tábornak szállóaljunk. Alig állunk még jóformán meg, a főhadiszállásról egy segéd huszárhadnagy lovagolt őrnagyomhoz s egy századot a főhadiszállás őrzésére visszakért. Andrassy gróf őrnagyom engem s az én századomat jelölé ki. A még fegyverüket lesem rakott legényeimnek indulót vezényeltem s az előttem lovagló huszártisztet, — a csak egy pár száz lépésnyire eső erdő széléhez s illetőleg főhadi szállásra követtem. — Ott századom felét nyugálomba hagyva, minden legényt egymástól 4—5 ölnyre négyszög alakban felállítottam s így a főhadiszállás szolgálat nagy tölgy az általam képzett széles négyszögnek éppen közepén esett. Hadnagyaimat s őrmestereimet a szükséges pontokon elhelyezve, a legények feiváltásáról kellőleg rendelkezve, magam is a főhadiszállásra mentem, oly élénken él ezen estéli tájkép s jelenet emlékemben, hogy, ha festő volnék, azt a leg-hívebben tudnám ecset vonásaimmal általadni az utókarnak emlékül.

Az említett vastag terepély cserfa tövéhez vetve hátát, egy lószörrel tömött szarvasbőr vákoson nyugodt a földön Kossuth Lajos, lábánál vigan lobogott a jól megrakott tűz, melyet a

minden jóakaratot lelkesen melengető titkára, a második olimpiád évkönyvét már a felsőmagyarországi muzeum-egylet saját palotájában irhassa meg!
Dr. Ruzsicska Kálmán.

Utonállás rablás nélkül.

Dókus Gyula szolgabírójának.

A zsidóknak néhány évvel ezelőtt volt egy rabbijok Olasz-Liszván, aki vallásos rajongása s ebből kifolyólag teljesített számos jótékonyasága miatt, halála után szent hírbe került, úgy annyira, hogy a chósztet zsidók buzgóbbjai halála évfordulóján Zemplén több vidékeiről Liszkára szoktak zarándokolni, hogy leróvják emléke iránt a kegyelet adóját.

A már említett szent zsidók közül két „chósztet“ f. hó 3-án vasárnap este kocsin hazatérőben volt Sátoralja-Ujhely felé, midőn Sárospatakra érve a vár előtti töltésen, tehát a város előzetlen közelében, ily kiáltások között: „üssed a zsidót“ némi gézengúz hetyke suhancok által kövekkel oly módon hajgáltatott meg, hogy kénytelen volt mindkettő a szekérről leugrani s a futásban keresni menedéket. Illető suhancok a futó zsidócskát üzőbe vevén, fejüket bevették, miközben szemben találkozáván két, a várbán dolgozó cseh bodnárlegénnyel, az est sötétében ezeket is — öltöztetve után itélve — zsidóknak gondolván a galád suhancok, megtámadták s fejüket bevették. Mindez megtörtént Patak városának éppen a tövében annélkül, hogy a helyszínen kifejtett lármára rendőr mutatkozott volna, hanem midőn minden elmúlt, akkor vezették el a rend őrei a véresre vert embereket Bazonyi Mátyás, éppen itt mulató jeles fiatal orvoshoz, a ki is az első segélyt ügyéféltájában megadta.

Amint értesültünk, a két sátoralja-ujhelyi izraelitát Eckstein Naphtali és Jónás Izsáknak, a két cseh bodnárt — alkalmasint testvérek — Granernek hívják, az utonálló pimasz suhancok: ifj. Nyiri (oros) gazdálkodó és ifj. Porubszki (oros) a Husztáczról és két Serke fia Józseffalváról lett volna.

Történt-e már valami fellépés a bántalmazottak részéről, nem tudjuk: azonban akár történt akár nem, akár tudomásul vette a pataki városi előjáróság ezen botrányos s az életbiztonságot fenyegető hanyaveti negédséget akár nem, a bizonyos, hogy a közigazgatási szolgabíró erélyességétől elvárjuk, hogy inquirálni fog, a szóban forgó egyéneket megidézteti, s azon a Sárospatakon rendet csinál, amely Sárospataknak jelenleg főbírája nincs, albirája pedig igen kellemetlen tekintélycsorbulást szenvedett.

Nekünk van infámis rosz kövezetünk, évek óta szedik rá a huszkrajczárokat, midőn 6000 frt összegyűl, azon házat vesznek; világitás legtöbb esetben semmilyen, néha a nevetség silyán van; rendőrségünk minden kritikán alul van; fióztunk 30% községi pótdadót: mindezt szótlanul, bár nem szívesen törjük; hanem hogy életünk sem legyen biztonságban, hogy Patakon ilyen disznóság büntetlenül történnék, ez olyan, amit törni nem lehet, nem szabad s aminek orvoslását annyival inkább elvárjuk, mivel ellenesetben a nyilvánosság elé visszük a városi coulissákat s bizonyos faktorok üzelmeit a kellő kivilágításba fogjuk helyezni.
Kun Pál.

Az ügyvédi kar érdekében,

A „Magyar Jogász“ következő közleményt hoz az ügyvédi kar helyzetének javítására vonatkozólag: hogy az ügyvédek helyzete javítására nézve sürgetett reform megtétele körül semmi lendületet sem tapasztalunk, azt nem tulajdoníthatjuk egyéneknek, mint a szokásos nyári csendnek. Tisztán ennek s nem akarathánynak kell felrónunk a tétlenséget. Ezt pedig azért merjük állítani, mert a kormány látva, tapasztalva azt, hogy az ügyvédi karnak különben tisztességes tagjai szintén dűledeznek, kétségtelenül komolynak tartja a helyzetet, mely már annyira elviselhetetlenül rosz, hogy még a kegyeltek is, kiket a protekció a husos fazekak köré ültetett, a megszokott életmód mellett nem képesek kiállani a reánk szakadt mostoha idők és keresetünk megszorítása folytán beállott stagnációs csapásait. Most már tenni fogunk valamit a kar érdekében, lehet, hogy — ezen egyesek kedvéért. Nem a kamarák felszólalásaiból óhajt a kormány kiindulni, mert szokás nálunk önállóan gondolkodni a miniszteriumokban, hogy ismét legyen alkalom kiegészítésekre és pótlásokra s ezen nincs okunk csodálkozni, mivel teljes lehetetlen az élet tapasztalatait a zöld asztal mellett megszerezni. Miután tehát bekövetkezett az idő, hogy a kormány abban a kényszerhelyzetben éri magát, mikép az ügyvédi kar bajain segíteni kell, jó eleve figyelmeztetjük arra, hogy az ügyvédség rendkívül fontos érdekeit szem előtt tartva, ne tekintse ezeket a reformokat egy szusz által létesíthetőnek, mi csaknem minden reformmozgalmunkat jellemzi, hanem vegye az ügyet a vidéki és fővárosi ügyvédi kar kitünőbbjeinek meghallgatása mellett behatóbb bizottsági tárgyalások alá, nehogy ismét úgy járjunk, mint jártunk a mostani ügyvédi rendtartással, hogy az ügyvédi tekintély emelése s anyagi helyzetének javítása helyett ép ezek ellenkezője idéztessek elő.

A közönség köréből.

Alak s tartalomért a beküldő felelős.

Tisztelt szerkesztőség!

A „Zempléni Lapok“ f. évi július 27-ik számában egy közlemény olvasható, melyben az állítatik, hogy én nagyazari illetőségű Turóczy Amáliát és Kassai Lajost tanuk jelenlétében, egész papi szertartással (sic) összeadtam.

Ezen a ref. egyházkerületi jegyzőkönyvből merített közleményre nézve kényszerülve vagyok kinyilatkoztatni, miszerint abból egy szó sem igaz s az egyházi gyűlés a kisazari ref. lelkész által mistifikáltatott; a ki midőn általam kérdőre vonatott, azt válaszolta; „a feleségemtől hallottam.“

Valjón nem lett volna-e helyesebb a kisazari lelkész úrtól, ha nem indulna mende-mouda után, hanem alaposabb tudomást szerezve, tesz jelentést, ez más kérdés. Nagyon elhisszük, hogy híveinek lelkiüdvösségét nagyon elhordja, de a kiknek a gálszécsi legutóbbi lelkész választásánál történt eseményekről tudomásuk van, emlékezni fognak, hogy említett lelkész úr kisebbségben maradván, gálszécsi ref. lelkészül Sárkányomra választatott meg s így a fejlentés talán nem egészen a lelkipásztori kötelességérzet, hanem a sértett önértékből eredt talán nagyon is kifogásulható indokra vezethető vissza és ez annál is inkább feltehető, mert az állítólagos amphibialis összeadás, ha csakugyan megis történt volna, annak helye Gálszécs a kisazari parochiának területén kívül esik s így a kisazari papnak akkor semmiköze, hacsak az említett lelkipásztor úr hívei iránti gondoskodása odáig nem terjed, hogy minden a pharochia területét elhagyó nőt világlatban tartva, annak netaláni erkölcsi botlása esetében a megtorlásról gondoskodik és emiatt az ország összes hatóságait felzavarja.

Midőn a sorok közlését kérném, engedje meg, hogy kiváló tiszteletem tudatása mellett maradjak t. Szerkesztőségnek kész szolgálója

Földessy József,
köz-és váltóügyvéd.

Különfélék.

Jótkonyság. Wallis Gyuláné szül. Somogyi Ilona grófnő ujhelyi látogatása alkalmából az önkéntes tüzoltó-egyletnek 200 frtot adományozott.

Gróf Andrassy Gyula külügyminiszter nejjével együtt Terebesre érkezett.

Az izraelita hitközség kebelében élénk megbeszélés tárgyát képezi a Kazinczi utcai járda folytatóság kiépítésének alkalmából azon kérdés, hogy a mennyiben ezen az izraelita temető felé vezető járdát csak a gyalogosok fogják használni, nem jó volna-e a halottak kiszállítására egy halottas kocsit készíttetni. — Bizony-bizony itt már az ideje, hogy izraelita polgártársaink ez irányban végre intézkedjenek, mert eddigi temetkezési módjuk ellenkezik a közegészségügy, a jó izlés, a kegyelet érdekeivel s a kor szellemével. — Ezt minden felvilágosodott egyén be is látja, de fél az újítás behozatala mellett buzgólkodni, mert azt az ósdi előítélet s tulhajtott szertartási buzgóság ellenzi. — Elvégre is azt hisszük, az értelmesek és felvilágosodottaknak kell a reform zászlóját kezökbe venniük s a mit jónak és helyesnek látnak, azt keresztül vinniük. — Annál is inkább reméljük, hogy ez uttal a győzelem ez utóbbiaknak részén lesz, mert hisz Magyarország számos más városában már rég behozatott e reform, — mivel e kérdésnél vallásos elvek megsértéséről nincsen szó, s mivel utóvégre is ha készíttet is halottas kocsit az izraelita hitközség, a mely család nem fogja azt használatba venni akarni, nem lesz erre hitsorsái által kényszeríthető s így nincs ok az ellenkezésre.

A gyermekek és a — tűz. Egy a városi hártárbán fekvő tanyánál dolgozó napszámosnő gyermekét egy szalmarakásnál hagyván játszadozni, az a kezeügyébe esett gyufával tüzet támasztott s annyira összeégett, hogy mielőtt orvosi segély alkalmaztatott volna, megszünt élni. — Egy közeli faluból szintén azon értesülést vesszük, hogy ott 3 csűr elhamvadását szintén tüzzel játszó gyermekek okozták. Ily gyermekjátéknak számtalan község és emberélet esett már áldozatul s ezért föltette kívánatos volna, hogy a gyermekek az aratás alatti és cséplési időben távol tartassanak a gyűlékony anyagoktól, sőt legjobb volna, hogyha a külföld példájára, a hol ilyen állandóan nincsen, legalább ez időszakban minden község „kisedés óvodát“ alakítana.

Éjjeli csendzavarók. Egy idő óta igen gyakran történik meg, hogy az utczákon csatangoló vagy elvonuló korhely atyafiak a lakosság éjjeli nyugalomát megzavarják. Szigorú fellépést kívánunk a rendőrségtől ellenük.

Számos panasz érkezik hozzánk különösen a hecske és vásártér táján lakó háztulajdonosoktól, kiknek kertjeiben, — melyeket a tolvajok oly vakmerőséggel látogatnak, hogy az őrizetre kirendelt cselédséggel is szembe szállanak — semmi gyümölcs sem maradhat meg. — Okvetlenül szükség, hogy a vásártéren, hol a deszkabodék és pingcebejáratok alatt számos gyanus existencia tartózkodik, őrzékek tartassanak, nehogy a gyümölcs után más dolgok is lábat kapjanak.

Romantikus szabólegény. Egy középkori lovag hajlamokkal felruházott ábrándos és szerelmes szabólegény, kinnek „Rózsija“ egy idő óta egy deli asztalos iránt kezdett érdekeltséget tanusítani, kérdőre vonta szive választottját. — Ez váltig biztosítá őt örök hűségéről. „Am jó“ rebege az olló nemes lovagja „ha igazán szeretsz, alkalmat adok azt bebizonyítani, jöjj ma este 10-kor a Diana kertbe ott találkozunk“ — „Igen találkozunk“ volt a felelet. S ők találkoztak. Az ollórend lovagja kis üveget vont elő s így szólt az akácok tövében a hold fényétől megvilágított kedveséhez; Rózsija ha igaz az, hogy csak engem szeretsz és mást nem s érttem mindenre kész vagy, ürítsük ki ezen mérget tartalmazó üvegcsét s haljunk meg együtt — ime én felét kiürítem.“ Erre rövid kínos hallgatás következett mignem Rózsija kijelenté, hogy ő inkább az életben, mint halálban akar valakivel egyesülni s nem bolond magát megmérgezni. Az ollórend lovagja keserűen kacagott föl: „Ha-ha-ha! gyöngénő! — nem vagy érdemes az én hű szívem melegének pazarlására. Lásd ez üvegben csak szobafüstölő volt.“ — E tragikomikus jelenetnek pedig az lett a vége, hogy Rózsija másnap már a „Gyalu lovagja“-nak karján sétált a Diana kertben, ki csupán a szerelem mézes kelyhét, nem pedig a a méregpoharat ürítgeti vele, a romantikus szabólegénynek pedig, mint halljuk orvosi segélyre volt szüksége s a szobafüstölő okozta prózai hatások alatt módjában van ábrándozni a mai prózai világról.

A színház még mindig nem örvend a kellő látogatottságnak, bár a jól választott darabok jó előadásban kerülnek színi. Kivételesen a „Korné-villi harangok“ tegnapi előadásánál, jölehet a hely-árak jelentékenyen fölemeltettek, csaknem egészen megtelt a kaszinó terme, melyet a közönségnek azonban idő előtt kelle elhagynia, mivel a darabot Péterdiné hirtelen roszul-léte miatt nem leheté folytatni. Ezen operette előadás alkalmából ajánlhatnák Miklósinak: hogy ha a fő szerepekre jó énekesei s énekesműi nincsenek — mint igen kevés kivétellel elmondhatunk, — legalább iparkodják a zenekart pótló „rozzant zongora alakú“ valami helyett egy tisztességes zongorát szerezni ittléte idejére.

Ügyes kelner — ügyetlen rendőr. Az erdőbényei pénztári ügyes kiürítője csakugyan az ottani vendéglős pinczére volt. Az amice elcsipetvén két rendőr által, Tokaj felé kísértetett, Vámosujfalun azonban, hol pihennőt tartottak sikerült odább illani s utazását rendőri diszorség nélkül folytatnia. Az eltulajdonított 150 frtból 90 forintot ugyan elvettek tőle, mindamellett oka van kacagani a híres rendőrök felett.

Uyyancsak Erdőbényéről értesülünk, hogy ott a fürdőház fedele kigyuladt, az ott dolgozó ácsok által azonban idejekorán eloltatott.

Ungvárról arról értesítenek, hogy ott nagy táncmulatság volt f. hó 2-án, melyet az Ungváron időző egyetemi polgárság rendezett. A mulatság igen kedélyes és látogatott volt; az első négyest 100 páron felül táncolták, a cotillonra még 80 pár maradt; a nagyon tisztelt vendégkoszoru, melyből a jelenvolt szépek beküldött névsorát tér szüke miatt nem közölhetjük egy része egész reggeli 8 óráig a legvigabban mulatott. Ugy látszik Ungváron jobban tudnak az emberek mulatni, mint nálunk.

Rablási kísérlet. Nagymihályban az utolsó tüzesett alkalmával egy katonatisztnek lakásába, az ő s a szolgának távollétét feltanálva, ismeretlen tettes hatolt be. Midőn a még jókor hazatért „privatdiener“ a szobáját akarta kinyitni a rabló által hátulról megtámadtatott; azonban erős legény lévén, nem vette tréfára a dolgot, de átnyalábolva az ortámadót, azt a nyitva levő ablakon az utcára dobtaki s magára csukván az ajtót, az ablakon által nézte a történeteket, a melyek akként fejlődtek tovább, hogy két izraelita ember szekerrel előállván, föltették arra a zuzódásukat szenvedett s póruljárt rablót s tova szállították. Sajnálatos, hogy a megrémült, vagy angol phlegmájú privatdiener nem tett azonnal lépéseket a banda üldözésére.

Üzleti tudósítás.

Hivatalos

piaczi ár-kimutatás

1879. augusztus 8-án.

			frt.	kr.
Buza	100 klg.	sulyu.	1	10
Gabona	100		6	50
Árpa	100		6	—
Zab	100		6	—
Kukur.	100		6	25
Burgonya	100		2	50
Borsó	100		12	—
Lencse	100		6	—
Paszuly	100		6	—
Köl. kása	100		10	50
Vaj	1 liter.			80
Szesz				30%
Marhahus	1 klg.			40
Szalona uj				60
Sertés-zsir				72
Széna	méter mázsa		3	—
Alom szalma				90

Hivatalos s magán árverési hirdetések díja, nemkülönben olyanoké, melyek kiemelése nem kívántatik, 1—100 szögig 1 1/2 kr. azonfelül 1 kr. Kiemelt, keretelt rendes kereskedelmi s üzleti hirdetések térmérték szerint számítottak és pedig egy □ centiméter 2 kr. Bélyegdíj mindenkor 30 kr.

HIRDETMÉNYEK.

Háromszorinál többszöri hirdetéseknek a díjmérséklet, valamint kívánatra különösen kiemelt hirdetéseknek a díjfelemelés esetről esetre, külön egyezkedés tárgyát képezi.

A „Kis hirdető” rovatában kis, legfeljebb 5 sorig terjedő hirdetések díja, kincstári illetéke is bele értve 50 kr.

HIRDETMÉNY.

A helyben ujonnan alakított osztrák-magyar-bank fiókjintézete a főutcza 35. számú „Maurer udvar” féle ház I. emeletén létező helyiségekben folyó július 21-én fog megnyitni.

Ezen bankfiókjintézet a következő üzletágak művelésére van feljogosítva és pedig: bankféle váltók, értékpapírok és különféle szelvények leszámítolására, az erre alkalmas értékpapírok kézi zálogba vételére, Kassa és a többi bankhelyek közötti utalványok kiállítás és beváltására, különféle szelvények és értékpapírok bizományi behajtására, végül bankjegyek — bankjegyekre fölváltására és további utasításig a létező készlet lehetőségéhez képest vert ezüstpénz bankjegyekérti eladására.

Továbbá fel van jogosítva az osztrák-magyar-bank részvényei, illetőleg zálogleveleinek osztalék, illetőleg kamatszelvevényeinek kifizetésére, ugyszintén bankzáloglevelek, állampapírok és más tőzsdei értékpapírok iránti vétel vagy elárusítási megbízásokat átvenni.

Közelebbi értesítések az alólirt bankintézet irodájában adatnak.

Kassa, 1879. évi júliushó 17.

Osztrák-magyar-bank kassai fiókjintézete.

3—3

Luhii „Margit” forrás.

Ezen vegyi összetételénél fogva nevezetes gyógyvíz, Európa minden államaiban a legelső orvosi tekintélyek által sikeresen használtatik: **légző, emésztő szervek mindenféle bántalmainál.**

A tüdőbetegek klimatikus gyógyintézeteiben különösen az általános ismert és ma leglátogatottabb klimatikus gyógyintézet **Görbersdorfban** a „Margit” forrás otthonossá vált.

Figyelmeztetés!

Tudomásoutra jutván, hogy hamisítási szándékból Luhii víz megnevezés alatt, az egyedül valódi és szakfőriak által elősmert „Margit” forráson kívül itt ott más vizek is jönnek kereskedésbe, tisztelettel felkérem a tekintetes orvosi kart, hogy rendelkezéseik alkalmával ne Luhii vizet, hanem mindenkor **határozottan a „Margit” gyógyforrás elnevezést** sziveskedjenek kiemelni, szintugy a t. cz. közönség is a „Margit” forrás elnevezés használatára kéretik.

Dr. Karlovsky utódal,
„Margit” forrás igazgatósa.

Nyilatkozat

ez idő szerint Europa legelső és leglátogatottabb **tüdőbetegek klimatikus gyógyintézet**

GÖRBERSDORF

a Luhii-„Margit”-forrás gyógyhatásáról.

Sok oldalú legkedvezőbb eredmények alapján, melyeket én gyógyintézetemben a Luhii-„Margit”-forrás gyógyvíz alkalmazása által a **légutak idült hurutos bántalmainál** tapasztaltam, hivatva érzem magamat ezen betegek által kedvesen fogyasztott és jól türt gyógyvizet a **legsürgősebben** ajánlani.

Görbersdorf, 1879. márczius 18-án.

Dr. Römppler Tódor.

12—12

Árverési hirdetés.

Alulirt kiküldött végrehajtó a polg. tk. rdt. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a miskolci kir. e. f. törvényszék 4340 számú végzése által gróf Bombeles Lajos grincsi lakos ellen Kubacska István miskolci lakos 1054 frt 65 kr. követelés végett elrendelt kielégítési végrehajtás folytán bíróság felül lefoglalt, s 72881 frt krra becsült háziutorok,

lovak, szarvasmarhák, juhok, gazeasági eszközök, szalmáslet nemükből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladandók, minek e helyszínén, vagyis Girincs községében leendő eszközlésére határidőül 1879-ik évi augusztus hó 11-ik napjának déli előtti 10 órája kitűzött, melyhez a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel meghívattak: hogy az érdeklött ingóságok emez árverésen, a polg. tk. rdt. 406. §-a szerint szükség esetében becsáron alul is eladhatni fogtak.

Kelt Szerencsen 1879-ik évi júliushó 25-ik napján.

Hegymeghy László,
kik. bírósági végrehajtó.

Néhai özv. Bartal Ferenczné szül. Fournier Johanna hagyatékához tartozó pázsit utcában fekvő, különösen kertészekre nézve rendkívül előnyös fekvésű kert az úgynevezett

„Francia kertésznő kertje”

a benne épült két házzal s a rég meglévő felszerelvényekkel együtt szabad kézből eladó. Bővebb felvilágosításokat nyujthatt.

Hornyay K.
az örökösök ügyvéde.

ZEMPLÉN

legújabb betűkkel felszerelt

KÖNYVNYOMDÁJA

ajánlkozik mindennemű könyvnyomdai munkák, ugymint könyvek, folyóiratok, falragaszok, mindennemű egyleti- és intézeti nyomtatványok, mint alapszabályok, bevételi és kiadási főkönyvek, nyugták, bárczák, stb., valamint csinosan kiállított meghívók, körlevelek, számlák, gyászjelentések, névjegyek s több e szakmába vágó munkák elkészítésére.